יום ה', י' בשבט תשס"ה (20 בינואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

"דע מאַין באת...": {שנות ה- **40** בארץ-ישׂראל} [ההמשך מאתמול]
בתחילת 1947, החליטה ממשלת בריטניה להעביר את "**בעיית ארץ-ישׂראל**" לאו"ם... הארגון הבינלאומי שזה מקרוב קם. **ישנם 2 הסברים לצעד זה**. **אחד** מהם אומר, כי ממשלת לונדון קיוותה שהאו"ם ידון בנושׂא ויחליט להטיל עליה מחדש את התפקיד לשלוט בארץ-ישׂראל; **הסבר אחר** הוא, שנקעה נפשם של הבריטים מהנעשׂה בארץ, והם החליטו להעביר את ה"צרה" לאחרים. כך או כך, האו"ם כינס עצרת מיוחדת באביב 1947, וזו שיגרה לארץ-ישׂראל ועדת חקירה, שכללה נציגים מ- 11 מדינות [**וועדת אונסקו"פ**]. הוועדה סיירה בארץ מספר שבועות, נפגשה עם נציגי הצדדים [אם כי, על-פי רוב הערבים החרימו את הפגישות עם הוועדה. מג], ערכה ביקור גם במחנות הפליטים היהודים באירופה (כזכור, הדבר נקשר אז ל"בעיית ארץ-ישׂראל") ולבסוף הציעה, ברוב קולות חבריה, תכנית לחלוקת ארץ-ישׂראל ל- 2 מדינות – יהודית וערבית – ולהקמת אזור בינלאומי בחסות האו"ם בירושלים.
התקופה ה- 3 של עשׂור שנות ה- 40 בארץ-ישׂראל מתחילה למחרת החלטת האו"ם. היהודים עלצו, על אף ההיקף המצומצם והמבנה המעוות של המדינה שהוצעה להם; הערבים שללו את התכנית מכל וכל ויצאו מיד לבטל אותה, בכח הנשק. פרצו "מאורעות", שהפכו תוך זמן קצר למלחמה – **מלחמת העצמאות**.
המלחמה נמשכה למעלה משנה וחצי – משלהי נובמבר 1947 [ח"י בכסלו] עד 20 ביולי 1949 [כ"ג בתמוז], כשנחתם הסכם שביתת-הנשק ה- 4 והאחרון – עם סוריה. במהלך תקופה זו התארגן היישוב היהודי להדיפת ההתקפות עליו, יצא להתקפות-נגד גדולות, ובאמצע מאי 1948, עם סיום המנדאט הבריטי, הקים את מדינתו, **ישׂראל**. ערביי ארץ-ישׂראל ניסו, כאמור, למנוע בכח את הקמת המדינה היהודית, וסופם שהוכו קשות. מאות אלפים מהם נטשו את בתיהם במהלך הקרבות והפכו לפליטים. מדינות ערב ניסו להחזיר את הגלגל לאחור. צבאות 5 מהן (מצרים, עבר-הירדן, לבנון, סוריה ועיראק [האחרונה היא היחידה שביניהן שעד היום טרם חתמה על הסכם הפסקת-אש איתנו!]) פלשו ארצה במתואם, מיד עם תום המנדאט, בנסיון לחסל תוך תקופה קצרה את "היישות הציונית". המדינה הצעירה בלמה אותם ולאחר תקופה לא-ארוכה יצאה להתקפה, והצליחה להסיג את הכוחות הפולשים ברוב הגיזרות. במחצית הראשונה של 1949 חתמו 4 מדינות ערביות על הסכמים להפסקת-אש עם ישׂראל. הצלחתה של ישׂראל, שביום הקמתה מנתה כ- 650,000 תושבים, להדוף את צבאות ערב שתקפוה, ולשׂרוד (!), נחשבה להפתעה בקנה-מידה עולמי. מדינאים ואנשי צבא לא נתנו לה כמעט כל סיכוי.
לקשיים מסוג אחר נקלעה ישׂראל בעיצומה של המלחמה ובשנים הראשונות שאחריה. הכוונה – למבצע האדיר של קליטת מאות אלפי עולים, רובם חסרי-כל. מדינה שיצאה ממלחמה קשה, חסרת אוצרות טבע ועם כלכלה לא מפותחת, נטלה על עצמה להכפיל את אוכלוסייתה תוך שנים מספר. אף כאן ניבאו לה כשלון, וההנחה היתה שתוך

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכַי יהלֵכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי."[תהלים פ"א]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **<u>חמישי</u>** בשבת

כניסת השבת	(ב"ש): 16^{43}	(י-ם): 16^{28}	(ת"א): 16^{42}	(חיפה): 16^{32}
צאת השבת	(ב"ש): 17^{42}	(י-ם): 17^{42}	(ת"א): 17^{44}	(חיפה): 17^{42}

פרשת השבוע: **"בשלח"** [שמות י"ג 17 – י"ז 16] **יום נעים ושבת שלום!**
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.

בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום ה', י' בשבט תשס"ה (20 בינואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

זמן קצר יקרסו רוב המערכות. כמו בשדה הקרב, כך בשדה העליה והקליטה –התחזיות הפסימיות לא התממשו. לעשור סוער, היה זה סיום דרמטי ומרשים! [ספר המאה]

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכַי יהלֵכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי."[תהלים פ"א]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי** בשבת

כניסת השבת	(ב"ש): 16^{43}	(י-ם): 16^{28}	(ת"א): 16^{42}	(חיפה): 16^{32}
צאת השבת	(ב"ש): 17^{42}	(י-ם): 17^{42}	(ת"א): 17^{44}	(חיפה): 17^{42}

פרשת השבוע: "בשלח" [שמות י"ג 17 – י"ז 16]

יום נעים ושבת שלום!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.